

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL B.I. SKUNDO**

2022 m. balandžio Nr. S- (7-24/2022)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narės, pavaduojančios komisijos pirmininką, Rasos Stravinskaitės, narių Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo B.I. (toliau – Pareiškėja) 2022-02-08 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2022-01-18 sprendimo Nr. 1A-16. Muitinės departamento atstovė F. O. ir Pareiškėjos atstovė advokato padėjėja I. E. dalyvavo Komisijos 2022-03-08 posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja Vilniaus teritorinei muitinei (toliau – Vilniaus TM) pateikė 2021-11-12 prašymą atleisti nuo apskaičiuotų mokesčių sankcijų. Vilniaus TM 2021-12-10 sprendimu Nr. 5MA-34-226 atleido mokesčių mokėtoją nuo 2 676 Eur muitų delspinigių, 136 229 Eur akcizų delspinigių, 37 027 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) delspinigių sumokėjimo, tačiau neatleido nuo 3 086 Eur muitų delspinigių, 157 081 Eur akcizų delspinigių ir 42 694 Eur PVM delspinigių sumos sumokėjimo. Taip pat Vilniaus TM, išnagrinėjusi Pareiškėjos 2021-11-12 prašymą dėl atleidimo nuo paskirtų baudų, 2021-12-13 sprendimu Nr. 18KP-17-981 jo netenkino ir neatleido Pareiškėjos nuo 319 572 Eur paskirtų mokesčių (24 918 Eur muitų, 231 683 Eur akcizų, 62 971 Eur PVM) baudos sumokėjimo.

Pareiškėja nesutikdama su Vilniaus TM 2021-12-13 sprendimu Nr. 18KP-17-981 ir 2022-12-10 sprendimu Nr. 5MA-34-226, pateikė 2021-12-29 skundą Muitinės departamentui. Muitinės departamentas, išnagrinėjęs mokestinio ginčo medžiagą ir pateiktus Pareiškėjos argumentus, 2022-01-18 sprendimu Nr. 1A-16 neatleido mokesčių mokėtojos nuo apskaičiuotų ir paskirtų mokesčių sankcijų sumokėjimo, t. y. mokesčių mokėtojos skundo netenkino.

Pareiškėja Komisijai pateiktame 2022-02-08 skunde nurodo, jog nesutinka su Muitinės departamento sprendimu, nes jis yra neteisėtas ir nepagrįstas, priimtas neatsižvelgus į reikšmingas aplinkybes. Pasak Pareiškėjos, ji yra atleistina nuo apskaičiuotų mokesčių delspinigių ir skirtų baudų Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 8, 100 ir 141 straipsnių nuostatų bei formuojamos teismų praktikos pagrindu (skundo 20 punktas), toliau nurodomais argumentais.

Dėl mokesčių mokėtojos kaltės nebuvimo. Pareiškėja skunde teigia, jog ji nėra kalta dėl padaryto mokestinio pažeidimo. Pareiškėja, prieš įformindama tranzito procedūrą prekėms, ėmėsi visų galimų aktyvių veiksmų, kurie Pareiškėjai leido įsitikinti užsakovo patikimumu (Pareiškėja tikrino informaciją apie įmonę; įsitikino vairuotojų, nurodytų Tarptautinio krovinių vežimo keliais važtaraštyje (CMR) egzistavimu; prekės buvo lydimos konvojaus; prekes vežančioje transporto priemonėje buvo įrengta navigacinė sistema; paslaugos šiam užsakovui buvo teikiamos ne pirmą kartą (jau daugiau kaip 18 mėnesių iki prekių vagystės) ir jokių problemų iki tol niekada nekilo

(skundo 21–22 punktai bei 2021-12-29 skundo pateikto Muitinės departamentui 3–10 punktai). Pareiškėjos vertinimu, visi šie argumentai patvirtina, jog mokesčių mokėtoja buvo pakankamai apdairi ir rūpestinga organizuodama prekių gabenimą per Sąjungos muitų teritoriją. Skunde nurodoma, jog šios aplinkybės niekaip nesuponuoja Pareiškėjos kaltės, priešingai – bet kokią Pareiškėjos kaltę panaikina. Pareiškėjos nuomone, reikalauti kitų papildomų didelių ir savo apimtimi neracionalių, neproporcingų veiksmų yra neteisinga ir nesąžininga.

Pareiškėja teigia, jog Muitinės departamentas 2021-04-26 sprendime sutiko, jog Pareiškėjos veiksmai buvo tinkami bei cituoja institucijos motyvus: „*Pareiškėjos nurodyti argumentai ir pridėti įrodymai < ... > suponuoja pagrindą teigti, kad Pareiškėja ėmėsi atsargumo priemonių, siekdama tinkamo tranzito procedūros vykdytojo prievolių įvykdymo <...>*“, „*< ... > su skundu Pareiškėjos pateikti dokumentai nekelia abejonių, jog ji ėmėsi atsargumo priemonių, kad iforminta tranzito procedūra būtų tinkamai užbaigta, o negavusi patvirtinimo apie užbaigimą pati stengėsi išsiaiškinti to priežastis < ... >*“, „*Pareiškėja ėmėsi atsargumo priemonių*“, visgi vėliau Muitinės departamentas papildė, kad „*vykdant rizikingos prekės – cigarečių tranzito procedūrą, jos buvo nepakankamos šioje situacijoje ir nepanaikina Pareiškėjos atsakomybės dėl prisiimtų įsipareigojimų*“. Pareiškėjos nuomone, atsargumo priemonių priskyrimas pakankamoms ir nepakankamoms yra subjektyvus vertinimas, kadangi net ir mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėja ėmėsi atsargumo priemonių, kas pagrindžiama gausiu Pareiškėjos taikytų priemonių skaičiumi ir jų taikymo tęstiniame laikotarpyje, tiek iki prekių gabenimo, tiek ir po jų dingimo (t. y. Pareiškėjos veiksmai nebuvo vienkartinio pobūdžio, kuriais tik formaliai atliekamas patikrinimas), mokesčių administratoriui paliekama visiška laisvė konstatuoti, kad tokios priemonės yra nepakankamos, to papildomai nepagrindžiant (skundo 23 punktas).

Pareiškėja cituoja Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) praktiką (*Komisijos pastaba: konkrečiai neįvardindama bylos (ų)*), teigdama, kad atsakomybė dėl skolos muitinei „*taip pat nepriklauso nuo tranzito procedūros vykdytojo sąžiningumo ir nuo to, kad išorinio Bendrijos tranzito procedūros pažeidimą lemia su juo nesusijęs veiksmas*“. Pareiškėjos nuomone, svarbu nustatyti Pareiškėjos kaltę, kuri šiuo atveju turėtų būti aiškinama pagal Lietuvos teismų formuojamą praktiką ir neturėtų būtų vadovujamasi vien atsakomybę dėl muitų teisės aktų nesilaikymo reglamentuojančiomis nuostatomis, kadangi, kaip nurodė ir Muitinės departamentas, delspinigiai nėra sankcija, kas suponuoja, kad juos apskaičiuojant / nuo jų atleidžiant vadovujamasi ne atsakomybę numatančiomis teisės normomis, o bendrosiomis MAĮ nuostatomis (skundo 24 punktas).

Dėl nepriklausančių nuo mokesčių mokėtojos valios aplinkybių. Pasak Pareiškėjos, akivaizdu, kad mokesčių mokėtoja niekaip negalėjo numatyti, jog prekės bus pavogtos ir galimai neteisėtai neišvežtos iš Lietuvos, ir, atitinkamai, negalėjo to kontroliuoti. Pareiškėja pati tapo nusikalstamos veikos auka, todėl jos baudimas, be kita ko, pritaikant baudą ir delspinigius (522 433 Eur), neatitinka aptartų teisės aktų, nei teismų praktikos bei bendrųjų teisingumo, sąžiningumo bei protingumo principų. Pareiškėja nurodo, jog pati niekaip negalėjo išvengti neteisėtų vežėjo veiksmų, kurie lėmė prekių praradimą. Kadangi prekės buvo pas vežėją, nors ir sekamos navigacinės sistemos (toliau – GPS) priemonėmis, Pareiškėja niekaip negalėjo pasipriešinti / užkirsti kelią ir apsiginti nuo veiksmų, lėmusių prekių praradimą. Pareiškėjos nuomone, ji nėra kalta, kad prekės buvo pavogtos ir galimai neteisėtai neišgabentos iš Lietuvos, kaip ir dėl iš to kilusių pasekmių. Ir nors paskirta bauda buvo sumažinta iki 10 proc., vis dėlto, Pareiškėja laikosi pozicijos, kad toks atleidimas nuo baudos nėra pakankamas ir teisingas: Pareiškėjos nagrinėjamu atveju netenkina subjektyviajai pusei keliamo kaltės reikalavimo, o taip pat yra padariusi viską, kas buvo jos valioje (skundo 26–29 punktai).

Dėl teisingumo ir protingumo kriterijaus taikymo. Skunde teigiama, kad Pareiškėja nuolatos domėjosi prekių gabenimu, aktyviai kontaktavo su partneriais, taip pat bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi bei ėmėsi visų galimų veiksmų siekdama išsiaiškinti prekių dingimo faktą (Pareiškėjos iniciatyva pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl prekių galimo neteisėto neišgabavimo iš Lietuvos). Pareiškėja mano, kad baudos skyrimas bei delspinigių skaičiavimas neatitinka teisingumo ir protingumo principų, kadangi šiuo atveju pati Pareiškėja nukentėjo nuo

neteisetų veiksmų (Pareiškėja sumokėjo jai apskaičiuotas muitų, akcizų ir PVM sumas, nors prekės buvo pavogtos ir galimai neteisėtai neišvežtos iš Lietuvos). Be to, Pareiškėjos nuomone, svarbu atkreipti dėmesį ir į tai, kad ir pats mokesčių administratorius nuo pat pradžių šios situacijos neįvertino tinkamai (buvo neteisingai apskaičiuota prekių muitinė vertė, taip pat nebuvo tinkamai įvertintos aplinkybės, dėl to mokestinio ginčo metu paskirta bauda buvo sumažinta). Pasak Pareiškėjos, susidariusios situacijos mokestinis vertinimas yra gana sudėtingas, be to, mokesčių administratoriaus sprendimų keitimas (keitimai atlikti Pareiškėjos naudai) lėmė ilgesnį šio mokestinio ginčo nagrinėjimą ir papildomas Pareiškėjos sąnaudas, dėl ko, vadovaujantis protingumo kriterijumi, Pareiškėjos nuomone, būtų teisinga ją taip pat atleisti nuo baudų ir delspinigių vadovaujantis teisingumo ir visuotinio privalomumo principais.

Muitinės departamentas netenkino Pareiškėjos 2021-12-29 skundo, skundžiamame 2022-01-18 sprendime Nr. 1A-16 nurodė, jog mokesčių sankcijos Pareiškėjai buvo apskaičiuotos vadovaujantis 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013 (OL L 269, 2013, p. 1), kuriuo buvo patvirtintas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Muitinės kodeksas), 79 straipsnio 2 dalies a) punktu. Pasak Muitinės departamento, teisės aktų nuostatos nenumato jokių procedūros vykdytojo atsakomybės išvengimo ar skolos muitinei neatsiradimo, neįvykdžius bent vienos iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės priežiūros ir t. t., atvejų, nepriklausomai nuo to, kad procedūros vykdytojas „ėmėsi visų realių atsargumo ir atidumo priemonių“, o muitinio tranzito procedūra nebuvo užbaigta „dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo bendrovės valios ir kurių ji nenumatė ir negalėjo numatyti“. Muitinės departamentas pažymėjo, jog ESTT ne vienoje byloje akcentavo, kad procedūros vykdytojas yra atsakingas už skolą muitinei, kuri atsirado nesilaikius su šia procedūra susijusių nuostatų, o tokia tranzito procedūros vykdytojui priskirta atsakomybė siekiama užtikrinti tikslų ir vienodą su šia procedūra susijusių nuostatų taikymą ir tinkamą tranzito operacijų eigą, kad būtų apsaugoti Sąjungos ir jos valstybių narių finansiniai interesai. Ši atsakomybė taip pat nepriklauso nuo tranzito procedūros vykdytojo sąžiningumo ir nuo to, kad išorinio Europos Sąjungos tranzito procedūros pažeidimą lemia su juo nesusijęs veiksmas.

Skundžiamame sprendime nuodyta, jog mokesčių mokėtoja, būdama procedūros vykdytoja, privalėjo tranzito procedūrą užbaigti iki 2020-08-16, todėl nuo 2020-08-17 atsirado skola muitinei. Muitinės departamentas atkreipė dėmesį į tai, jog su mokestiniu pažeidimu Pareiškėja sutiko, pasirinkdama neskųsti Vilniaus TM 2021-10-13 sprendimo Nr. 18KP-17-747.

Tuo pačiu skundžiamame sprendime buvo atmesti Pareiškėjos motyvai, jog ne tik Pareiškėja, tačiau ir vežėjas turėjo būti laikomas skolininku muitinei (vadovaujantis ESTT 2017-05-18 sprendimu byloje C-154/16, ECLI:EU:C:2017:392). Muitinės departamento vertinimu, mokesčių sankcijos (apskaičiuoti delspinigiai) yra mokestinės prievolės užtikrinimo būdas, todėl solidari atsakomybė nėra taikoma.

Muitinės departamentas detaliam aptarė MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 3 punkte bei MAĮ 141 straipsnio 1 dalyje įtvirtintus atleidimo nuo baudų ir delspinigių teisinius pagrindus, konstatuodamas, jog medžiagoje nenustatyta aplinkybių, kurių egzistavimas galėjo lemti atleidimą nuo sankcijų sumokėjimo. Kartu Muitinės departamentas nenustatė reikšmingų aplinkybių, jog mokesčių mokėtoja galėtų būti atleista nuo paskirtų sankcijų sumokėjimo vadovaujantis MAĮ 8 straipsnio pagrindu.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas netenkinamas, o skundžiamas Muitinės departamento 2021-12-21 sprendimas Nr. 1A-324 yra tvirtintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl paskirtų 319 572 Eur mokesčių baudų (24 918 Eur muitų, 231 683 Eur akcizų, 62 971 Eur PVM) ir apskaičiuotų 202 861 Eur mokesčių delspinigių (3 086 Eur muitų, 157 081 Eur akcizų, 42 694 Eur PVM) sumos sumokėjimo. Pareiškėjos atstovė posėdžio metu išdėstė argumentus dėl apskaičiuotų delspinigių dydžio

pagrįstumo, taip pat prašė atleisti nuo sankcijų sumokėjimo vadovaujantis MAĮ 8, 100 straipsnio ir 141 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punkto pagrindu.

Komisija, vertindama Pareiškėjos argumentus, pateiktus 2022-02-08 skunde bei išsakytus posėdžio metu, akcentuoja, jog sankcijos už muitinės sritį reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus, skiriamos Muitinės kodekso 114 straipsniu, Lietuvos Respublikos akcizų įstatymo (toliau – AJ) 22 straipsniu, Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 123 straipsniu ir MAĮ nustatyta tvarka. Pastebėtina, kad pagal Lietuvos Respublikos muitinės įstatymo 38 straipsnį mokesčių mokėtojo skundai dėl mokesčių administratoriaus sprendimų neatleisti nuo baudų ir (arba) delspinigių mokėjimo nagrinėjami MAĮ nustatyta tvarka. Tuo pačiu, minėtų prašymų nagrinėjimas turi atitikti Atleidimo nuo paskirtų baudų taisyklių¹ bei Atleidimo nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų) delspinigių taisyklių² nuostatas bei formuojamą teismų praktiką.

Dėl paskirtų baudų. MAĮ 140 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog asmenims, pažeidusiems mokesčių įstatymus, baudos skiriamos pagal pažeidimo padarymo metu galiojančius teisės aktus, išskyrus šio Įstatymo 142 straipsnyje nurodytus atvejus. Pažeidimo padarymo metu galiojusios MAĮ 139 straipsnio 1 dalies nuostatos nustatė nuo 10 iki 50 procentų nuo mokesčio sumos skirtinos baudos dydį, kuris priklauso nuo 140 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyje aptartų pažeidimo padarymo konkretizuojančių aplinkybių (pažeidimo pavojingumo pobūdžio, masto, kaltės formos ir rūšies).

Iš bylos medžiagos matyti, jog Vilniaus TM Medininkų kelio poste 2020-08-09 prekėms – cigaretėms su filtru, naudojantis nacionalinės tranzito kontrolės sistemos priemonėmis, buvo įforminta Sąjungos tranzito procedūra pagal T1 MRN 20LTVK2000174F84B9. Tranzito procedūros vykdytojas – Pareiškėja, turinti leidimą, patvirtinantį vykdytojo atleidimą nuo prievolės pateikti garantiją muitinio tranzito procedūrų vykdymui užtikrinti. Leidimo bei jo pagrindu išduotų atleidimo nuo prievolės pateikti garantiją sertifikatų duomenys užregistruoti Garantijų valdymo sistemoje (GMS) GRN 18DE000000072260. Paskirties muitinės įstaiga buvo deklaruotas Rumunijos muitinės postas ALBITA (ROIS0100), tačiau per tranzito procedūros terminą (2020-08-16), negavus patvirtinimo, kad prekės buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai, Vilniaus TM pradėjo tyrimą ir priėmė 2021-03-04 sprendimą Nr. 18KP-17-168, kuris vėliau buvo panaikintas, bei pakartotinai priėmė 2021-10-13 sprendimą Nr. 18KP-17-747, naujai nustatydamą prekių muitinę vertę – 432 600 Eur (t. y. prekių muitinė vertė buvo sumažinta 39 900 Eur) bei Pareiškėjai naujai apskaičiavo mokestinę prievolę, t. y.: mokėtiną 249 178 Eur maito, 2 316 826 Eur akcizų, 629 706 Eur PVM, 5 762 Eur muitų delspinigių, 293 310 Eur akcizų delspinigių, 79 721 PVM delspinigių sumą bei skyrė 10 proc. muitų ir mokesčių baudą – 319 572 Eur (iš viso apskaičiavo sumokėti 3 894 075 Eur). Vilniaus TM 2021-10-13 sprendimas Nr. 18KP-17-747 buvo patvirtintas Muitinės departamento 2022-01-18 sprendimu Nr. 1A-16.

Komisijos vertinimu, subjektas (mokesčių administratorius) skiriantis baudą yra įpareigotas: motyvuoti; pagrįsti skiriamos baudos dydį ir užtikrinti, jog baudos dydis pateisintų tikslą. Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjai už nustatytą ir pakartotinai įvertintą mokestinį pažeidimą, o būtent už nebaigtą tranzito procedūrą, buvo skirtos minimalios 10 proc. dydžio (319 572 Eur) mokesčių baudos. Šis baudos dydis atitinka pažeidimo pobūdį ir mastą.

Dėl apskaičiuotų delspinigių. Mokesčių mokėtojui, nevykdančiam ar netinkamai vykdančiam pareigas ir dėl to laiku nepervedant priklausančio mokesčio į valstybės biudžetą, ar kaip šiuo atveju, neužbaigiant vykdyti tranzito procedūros, atsiranda nauja prievolė – sumokėti už pradelstą laikotarpį atitinkamą sumą – delspinigius. Delspinigiai – tai kompensavimo priemonė, kurios tikslas yra atlyginti valstybei žalą už tai, kad ji tam tikrą laikotarpį biudžete neturėjo lėšų, kurios jai teisėtai priklausė.

¹ patvirtintų Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2004 m. gegužės 10 d. įsakymas Nr. 1B-484 (Žin., 2004, Nr. 79-2821);

² patvirtintų Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2004 m. gegužės 7 d. įsakymas Nr. 1B-481 (Žin., 2004, Nr. 79-2820);

Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjai apskaičiuota 202 861 Eur³ mokesčių delspinigių (3 086 Eur muitų, 157 081 Eur akcizų, 42 694 Eur PVM) už laikotarpį nuo 2020-08-18 iki 2021-10-13. Nors delspinigių lentelė sudaryta iki 2021-10-13 bei už šį laikotarpį mokesčių delspinigiai buvo skaičiuoti (taip pat šią aplinkybę akcentavo Pareiškėjos atstovė posėdžio metu), tačiau Pareiškėja buvo atleista nuo delspinigių sumokėjimo nuo 2021-04-01 iki 2021-10-13, vadovaujantis MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 2 punktu bei 141 straipsnio 1 dalies 3 punkto pagrindu.

Komisija su tokia Vilniaus TM pozicija, kuri buvo išdėstyta 2021-12-10 sprendime Nr. 5MA-34-226, o vėliau patvirtinta skundžiamu Muitinės departamento 2022-01-18 sprendimu Nr. 1A-16, nesutinka. Muitinės kodekso 114 straipsnyje numatyta, jog pasibaigus nustatytam importo ar eksporto muto sumos sumokėjimo laikotarpiui prie šios sumos pridedami delspinigiai, kurie skaičiuojami už laiką nuo minėto laikotarpio pabaigos iki muto sumokėjimo dienos (1 dalis). Kai skola muitinei atsiranda pagal 79 ar 82 straipsnį arba kai apie skolą muitinei pranešama atlikus tikrinimą po prekių išleidimo, delspinigiai už importo ar eksporto muto sumą skaičiuojami nuo tos dienos, kai atsirado skola muitinei, iki pranešimo apie ją dienos (2 dalis). Muitinė gali nereikalauti, kad būtų mokami delspinigiai, kai remiantis dokumentais pagrįstu skolininko būklės įvertinimu pripažįstama, kad delspinigių sumokėjimas jam sukeltų rimtų ekonominių arba socialinių sunkumų (3 dalis). PVMĮ 94 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog importo PVM už prekes mokamas tokiais pačiais terminais, kaip būtų mokami importo muitai už šias prekes, o AĮ 9 straipsnyje yra numatyti akcizų apskaičiavimo pagrindai.

MAĮ 2 straipsnio 20 punkte nurodoma, jog mokestinė prievolė – mokesčio įstatymo pagrindu atsirandanti mokesčių mokėtojo pareiga teisingai apskaičiuoti mokestį, laiku sumokėti mokestį bei su juo susijusias sumas į biudžetą ir vykdyti pareigas, susijusias su mokesčių apskaičiavimu ir sumokėjimu. Minėto straipsnio 25 punkte reglamentuota, jog mokestis – mokesčio įstatyme mokesčių mokėtojui nustatyta piniginė prievolė valstybei. Pagal MAĮ 81 straipsnio 4 dalį muitinės administruojamus papildomai apskaičiuotus mokesčius ir su jais susijusias sumas mokesčių mokėtojas privalo sumokėti Muitinės kodekse nustatytais muitų mokėjimo terminais. Muitinės administruojamų mokesčių (įskaitant papildomai apskaičiuotus mokesčius) ir su jais susijusių sumų mokėjimo tvarką nustato Vyriausybė, jeigu įstatymai nenustato kitaip. Atitinkamai mokestinė atsakomybė yra įtvirtinta AĮ ir PVMĮ.

MAĮ 82 straipsnyje numatyti mokestinės prievolės įvykdymo būdai, t. y. konkretaus mokesčių mokėtojo mokestinė prievolė įvykdoma: mokesčio ir su juo susijusių sumų sumokėjimu (1 dalies 1 punktas); trečiojo asmens atliekamu mokesčių mokėtojo mokestinės nepriemokos perėmimu (1 dalies 2 punktas); turimos mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymu mokestinei nepriemokai padengti (1 dalies 3 punktas). Šio nagrinėjamo mokestinio ginčo kontekste svarbu, jog Pareiškėja 2021-03-30 į Muitinės departamento surenkamąją sąskaitą, esančią „Swedbank“ AB, Nr. (duomenys neskelbtini) sumokėjo 3 231 897 Eur (t. y. pirmuoju Vilniaus TM 2021-03-04 sprendimu Nr. 18KP-17-168 nurodytą sumokėti mokesčių sumą). Vadinasi, Pareiškėjai galėjo būti skaičiuojami mokesčių delspinigiai nuo 2020-08-18 iki 2021-03-30, t. y. datos, kai Pareiškėja pervėdė į biudžetą apskaičiuotą mokesčių dydį (3 231 897 Eur), nepriklausomai nuo to, jog ji vėliau pateikė skundą dėl apskaičiuotos mokesčių dalies. Tikrasis delspinigių dydis turėjo būti apskaičiuotas ne priimtame sprendime dėl sankcijų sumažinimo, o Vilniaus TM 2021-10-13 sprendime Nr.18KP-17-747 dėl ginčo esmės. Tačiau Komisija pripažįsta, jog Vilniaus TM padaryta klaida buvo ištaisyta vėliau, sprendžiant klausimą dėl atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių sumokėjimo bei ištaisyta priimtame vėlesniame 2021-12-10 sprendime Nr. 5MA-34-226.

Taigi, vadovaujantis Muitinės kodekso 114 straipsniu bei MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Pareiškėjai pagrįstai buvo apskaičiuota mokėtina 202 861 Eur mokesčių delspinigių suma.

Dėl atleidimo nuo baudų ir delspinigių sumokėjimo. Įstatymo leidėjas, įtvirtindamas įstatymines nuostatas dėl sankcijų taikymo mokesčių mokėtojui už mokesčių prievolių

³ Įvertinus turimas mokesčio permokas/skirtumus ir atleidus nuo dalies sumokėjimo, detaliau Vilniaus TM 2021-12-10 sprendimo Nr. 5MA-34-226 priedas;

nevykdymą, taip pat numatė pagrindus bei sąlygas, kuriems esant, mokesčių mokėtojas gali būti atleistas nuo apskaičiuotų delspinigių bei paskirtų baudų sumokėjimo. Atleidimo nuo paskirtų baudų ir apskaičiuotų delspinigių sumokėjimą reglamentuoja MAĮ 100 ir 141 straipsniai, Atleidimo nuo paskirtų baudų ir Atleidimo nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų) delspinigių taisyklės.

Esant 100 straipsnio 1 dalies 3 punkto ir 141 straipsnio 1 dalies teisiniams pagrindams, Pareiškėja nuo paskirtų baudų gali būti atleidžiama tik tuo atveju, kai mokesčių mokėtojas mokesčio, susijusio su paskirta bauda, sumą yra sumokėjęs (mokestis įskaitytas ir (arba) priverstinai išieškotas) ar šio mokesčio sumokėjimo terminas nustatyta tvarka yra atidėtas arba išdėstytas (MAĮ 141 straipsnio 2 dalis, Atleidimo nuo paskirtų baudų taisyklių 9 punktas). Kaip jau buvo minėta, Pareiškėja 2021-03-30 į Muitinės departamento surenkamąją sąskaitą sumokėjo 3 231 897 Eur (t. y. pirmuoju Vilniaus TM 2021-03-04 sprendimu Nr. 18KP-17-168 nurodytą sumokėti mokesčių sumą).

Vertinant kitus atleidimo nuo skirtų baudų ir apskaičiuotų delspinigių sumokėjimo teisinius pagrindus, Pareiškėja akcentuoja, jog ji nebuvo kalta dėl padaryto pažeidimo (MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktas). Taip pat nurodo, jog mokesčio įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių ji nenumatė ir negalėjo numatyti (straipsnio 1 dalies 2 punktas). Pareiškėjos cituojamojoje Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje⁴ pažymima, jog pagal MAĮ 13 straipsnį į mokestinių teisinių santykių reguliavimo sritį patenka skirtingo pobūdžio mokesčiai, kuriuos reguliuoja specialios teisės normos, skirtos tik šiems mokesčiams reglamentuoti, pavyzdžiui, PVM; akcizai; gyventojų pajamų mokestis; muitai ir kt. Tai lemia, kad aplinkybės, kurios konkretizuoja mokesčio mokėtojo kaltės buvimą ar nebuvimą dėl skirtingų mokesčių įstatymų pažeidimų, gali būti skirtingos, nes šių aplinkybių pobūdis, apimtis ir pan., gali būti sąlygotas tų specialiųjų teisės normų reikalavimų, kurios reglamentuoja atitinkamus mokesčius. Todėl kiekvienu konkrečiu atveju, vertinant konkretaus mokesčio mokėtojo kaltės dėl skirtingų mokesčių įstatymų pažeidimų klausimą, MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto taikymo aspektu, turi būti atsižvelgiama į tuos teisės aktus, kurie reguliuoja konkretų teisinį santykį, t. y. turi būti įvertinama, kokie ir kokia apimtimi yra teisiškai reikšmingi faktai, kurie yra pakankami konstatuoti konkretaus mokesčio mokėtojo kaltę dėl konkretaus mokesčio įstatymo pažeidimo klausimą.

Muitinės kodekso 4 straipsnio 9, 12, 13, 19 ir 21 punktuose nustatyta: „Skola muitinei“ – asmens prievolė sumokėti pagal galiojančias Bendrijos nuostatas atitinkamoms prekėms taikomų importo muitų (importo skola muitinei) <...> sumą. „Skolininkas“ – bet kuris asmuo, privalantis sumokėti skolą muitinei; „Muitinės priežiūra“ – priemonės, kurias paprastai taiko ši institucija, siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi muitinės veiklos taisyklių ir, atitinkamais atvejais, kitų nuostatų, taikomų prekėms, kurios yra muitinės prižiūrimos; „Prekių pateikimas muitinei“ – nustatytu būdu muitinei pateikiamas pranešimas apie prekių pristatymą į muitinės įstaigą arba bet kurią kitą muitinės nustatytą arba patvirtintą vietą. „Muitinės procedūros vykdytojas“ – asmuo, kurio vardu buvo pateikta muitinės deklaracija, arba asmuo, kuriam buvo perduotos su muitinės procedūra susijusios pirmiau minėtos asmens teisės ir prievolės.“ To paties kodekso 40 straipsnis suformuluotas taip: „Į Bendrijos muitų teritoriją įvežamas prekes <...> muitinei turi pateikti asmuo, kuris jas įveža į minėtą teritoriją arba, atitinkamais atvejais, asmuo, kuris prisiima atsakomybę už jau įvežtų prekių gabenimą.“

Bylos medžiagoje pateikta informacija patvirtina aplinkybę, jog įforminta Sąjungos tranzito procedūra nebuvo užbaigta. Be to, Pareiškėja atsakydama į muitinės pranešimą, 2020-11-20 elektroniniu pranešimu (registracijos muitinėje Nr. IV-19864) informavo, kad negali pateikti dokumentų, patvirtinančių tinkamą tranzito procedūros užbaigimą. Taigi, įvertinus minėtų teisės aktų nuostatas bei pažeidimo esmę, darytina išvada, kad procedūros vykdytojas visais atvejais yra atsakingas už skolą muitinei, kuri atsirado dėl šios procedūros nuostatų nesilaikymo. Be to, muitinės procedūros vykdytojas turi taip pat ir bendro pobūdžio pareigą nepažeisti su Europos Sąjungos tranzito procedūra susijusių teisės aktų nuostatų, o tokias nuostatas pažeidus, atsakomybė kyla būtent jam. Iš pažeidimo aplinkybių matyti, jog pažeidimas buvo nustatytas

⁴ Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011-06-27 byloje Nr.A-438-21222/2011;

Vilniaus TM, nes pradėjus aiškintis tranzito aplinkybes, buvo pareikalauta patvirtinančių dokumentų.

Vertinant ESTT formuojamą praktiką, kurios dalis buvo aptarta ir Muitinės departamento 2022-01-18 sprendime Nr. 1A-16, matyti, kad teismas dar 2008-04-03 sprendime C-230/06 konstatavo, kad muitinės teisės aktuose nenumatyta procedūros vykdytojo atsakomybės apribojimų (Militzer & Münch C-230/06, EU:C:2008:186, Rink. p. I-1895, sprendimo 44 punktas). Taip pat ESTT nurodė, kad procedūros vykdytojas, kaip Bendrijos išorinio tranzito procedūrą vykdančias asmuo, yra atsakingas už skolą muitinei, kuri atsirado dėl šios procedūros nuostatų nesilaikymo (sprendimo 48 punktas). Tai, kad procedūros vykdytojas yra sąžiningas ir kad Bendrijos išorės tranzito procedūros pažeidimą sudaro sukčiavimo veiksmai, kuriuos atliekant jis nedalyvavo, taip pat negali pažeisti proporcingumo principo. Jeigu taip būtų, procedūros vykdytojas nebūtų taip įtikinamai skatinamas užtikrinti gerą tranzito operacijų vykdymą (sprendimo 49 punktas). Vadinasi, tranzito procedūros vykdytojas yra laikomas skolininku net ir tuo atveju, jei tranzito procedūros pažeidimą sudaro sukčiavimo veiksmai, kuriuos atliekant jis nedalyvavo. Komisija akcentuoja, jog ši ESTT teismo praktika (siekiant, kad būtų „užtikrintas kruopštus ir vienodas skolos muitinei išieškojimo nuostatų taikymas tam, kad būtų apsaugoti Bendrijos ir jos valstybių narių finansiniai interesai“) yra formuojama ir tolimesniuose sprendimuose, pavyzdžiui, 2010-07-15 sprendimo DSV Road (C-234/09, EU:C:2010:435, 30 punktas), 2014-05-15 sprendimo X BV (C-480/12, ECLI:EU:C:2014:329, 36 punktas), 2017-05-18 sprendimo Valsts ieņēmumu dienests (C-154/16 (ECLI:EU:C:2017:392, 76 punktas) ir t. t.

Teisės aktų nuostatos nenumato jokių procedūros vykdytojo atsakomybės išvengimo ar skolos muitinei neatsiradimo, neįvykdžius bent vienos iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės priežiūros ir t. t., atvejų, nepriklausomai nuo to, kad, Pareiškėja „ėmėsi visų realių atsargumo ir atidumo priemonių“, o muitinio tranzito procedūra nebuvo užbaigta „dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo bendrovės valios ir kurių ji nenumatė ir negalėjo numatyti“ bei „Pareiškėjos veiksmai buvo tinkami“, taip pat mokesčių mokėtoja buvo rūpestinga, nes „netenkina subjektyvini pusei keliamo reikalavimo – kaltės“. Analogiška praktika yra suformuota ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje⁵.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja papildomai ėmėsi veiksmų siekdama nustatyti nusikalstamą veiką padariusius asmenis. Muitinės kriminalinės tarnybos Vilniaus skyrius 2021-10-18 raštu Nr.(7.16/18)10T-1956 informavo Pareiškėją, jog Vilniaus apygardos prokuratūros II baudžiamojo persekiojimo skyriuje buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl to, kad prekės – cigaretės gabentos pagal Tranzito deklaraciją MRN 20LTVK2000174F84B9 nebuvo pristatytos į paskirties vietą (pagal Baudžiamojo kodekso 200 straipsnį, kuriame numatyta baudžiamoji atsakomybė už neteisėtą prekių ar produkcijos neišvežimą iš Lietuvos Respublikos). Ikiteisminį tyrimą yra pavesta atlikti Muitinės kriminalinės tarnybos Vilniaus skyriaus pareigūnams. Komisija pastebi, jog Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo praktikoje taip pat ne sykį yra pažymėjęs, jog kitų asmenų nusikalstami veiksmai, kurie sukėlė arba galėjo sukelti mokesčių teisinių santykių subjektui mokesčių prievolių atsiradimą, mokesčių įstatymų taikymo prasme, nėra reikšmingi, nes šie asmenys nėra atitinkamų mokesčių teisinių subjektai ir jie savo galimai nusikalstamais veiksmais padarė žalą ne valstybės biudžetui, o įmonei, kuriai tenka pareiga vykdyti dėl nusikalstamų veiksmų atsiradusių mokesčių prievolę. Šie tokių asmenų veiksmai mokesčių teisinių santykių subjektui (mokesčių mokėtojui) galėtų sudaryti prielaidas reikalauti iš šių asmenų atlyginti žalą remiantis Civilinio kodekso normomis arba šie asmenys galėtų atsiradusias įmonei mokesčines nepriemokas sumokėti valstybės biudžetui už šią įmonę MAĮ 83 straipsnio 3 dalies nustatyta tvarka (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2008-02-19 nutartis administracinėje byloje Nr. A438-59/2008, 2009-04-16 nutartis administracinėje byloje Nr. A556-521-09).

⁵ Pavyzdžiui, 2011-11-07 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-261-2779/2011;

Vertinant krovinio vežimo aplinkybes, matyti, jog cigaretės buvo gabenamos Tarptautinio krovinių vežimo keliais (CMR) konvencijos pagrindu, kas užtikrina ir nustato tarptautinio vežimo proceso dalyvių teises ir pareigas. Pastebėtina, jog tai dokumentas, kuriuo remiantis nustatomi už pervežimo metu atsiradusią žalą atsakingi asmenys. Iš kitos pusės – CMR konvencija suteikia ir pervežimo sutarties kontrahentų apsaugą. Krovinio siuntėjas (Baltarusijos tabako fabrikas OAO „Neman“), vežėjas (Rusijos įmonė OOO „Logistika & Transport“) ir gavėjas (Moldavijos „DFM LLC“) yra ne Europos Sąjungoje šalyse įsikūrę juridiniai vienetai. Vadinasi, šiuo atveju, pati Pareiškėja turėjo deramai įvertinti riziką, ar tapdama procedūros vykdytoja galės įvykdyti įsipareigojimus muitinei, susijusius su Bendrijos tranzito procedūra, ir nustatyta tvarka pateikti prekes ir atitinkamus dokumentus paskirties muitinės įstaigai. Nagrinėjamoju atveju tai, jog tranzito procedūra buvo užbaigta sukčiaujant, nes tam, kad būtų įrodyta, jog prekės nepasiekė paskirties muitinės įstaigos, buvo pateikti dokumentai, kuriais Pareiškėja nurodė, jog siekė atlikti visus veiksmus (susijusius su tinkamu prekių pristatymu iš Baltarusijos į Rumunijos muitinės įstaigą). Tai, kad prekės (cigaretės) nebuvo tinkamai pristatytos į paskirties muitinės įstaigą, o procedūra nebuvo užbaigta, akivaizdu, kad atsirado neteisėto prekių patekimo į Europos Sąjungos ekonominę apyvirtą pavojus. Kaip matyti iš naujausios ESTT (Valsts ieņēmumu dienests) formuojamos praktikos, šiuo atveju prekės dingo (buvo pavogtos), todėl negalima konstatuoti, jog jos buvo visiškai sunaikintos arba negražinamai prarastos, priešingai, labiausiai tikėtina versija, jog jos buvo išleistos į Europos Sąjungos ekonominę apyvirtą.

Komisijos vertinimu, MAĮ 141 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos teisės normos numato bendro pobūdžio atleidimo nuo baudos bei delspinigių aplinkybes, kurias privalo įrodyti mokesčių mokėtojas ir jos yra vertinamojo pobūdžio dėl jų taikymo konkrečiam atvejui. Kaip ne sykį yra nurodęs Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo praktikoje⁶, tokiam vertinimui yra svarbūs mokesčius nustatantys teisės aktai, kuriuos pažeidė mokesčių mokėtojas ir pagal kuriuos buvo nustatyta prievolė sumokėti mokesčius. Todėl kiekvienu konkrečiu atveju, vertinant konkretaus mokesčių mokėtojo kaltės dėl skirtingų mokesčių įstatymų pažeidimų klausimą MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto taikymo aspektu, turi būti atsižvelgiama į tuos teisės aktus, kurie reguliuoja konkretų teisinį santykį, t. y. turi būti įvertinama, kokie ir kokia apimtimi yra teisiškai reikšmingi faktai, kurie yra pakankami konstatuoti konkretaus mokesčio mokėtojo kaltės dėl konkretaus mokesčio įstatymo pažeidimo klausimą.

Kaip jau ne sykį buvo akcentuota šiame sprendime, tranzito procedūros vykdytojas yra atsakingas už tinkamą šios procedūros reikalavimų vykdymą, už visų prekių ir reikiamų dokumentų pateikimą paskirties muitinės įstaigai. Dar daugiau, pagal šiame sprendime pacituoto ESTT 2017-05-18 sprendimo byloje Nr. C-154/16 nuostatas, tranzito procedūros vykdytojo atsakomybė yra objektyvi, vadinasi, vertinti mokesčių administratoriaus veiksmus, ar jis tinkamai atliko jo kompetencijai priskirtas funkcijas, ar jo veiksmai / neveikimas nesudarė priešasčių neigiamoms pasekmėms Pareiškėjai kilti, kaip kad siūlo Pareiškėja savo skunde, nėra tikslinga. Tranzito procedūros vykdytoja (Pareiškėja) nagrinėjamo atveju prisiėmė atsakomybę tinkamai vykdyti muitinio tranzito procedūrą ir nustatyta tvarka pateikti dokumentus ir ginčo prekes paskirties muitinės įstaigai, tačiau savo pareigų, nustatytų Muitinės kodekse, neįvykdė ir, kaip jau anksčiau konstatuota šiame sprendime, dėl to pagrįstai buvo pripažinta skolininke muitinei. Net ir esant trečiųjų asmenų galimai neteisėtai veiklai, kaip kad savo skunde tvirtina Pareiškėja, tranzito procedūros vykdytojas vis tiek atsako už iš tokios procedūros kylančias prievoles muitinei, todėl Pareiškėjos skunde nurodomos aplinkybės nepanaikina jos kaltės dėl padaryto mokesčių įstatymų pažeidimo bei nesudaro pagrindo atleisti nuo sankcijų sumokėjimo MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto pagrindu.

Dėl atleidimo nuo baudų ir delspinigių mokėjimo tuo pagrindu, kad mokesčio įstatymas buvo pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti (MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 2 punktas), pasisakytina, jog pagal Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo suformuotą praktiką „šis atleidimo nuo baudos

⁶ Pavyzdžiui, 2011-06-27 nutartis administracinėje byloje Nr. A438-2122/2011; 2011-11-07 nutartis administracinėje byloje Nr. A261-2779/2011, 2011-06-28 nutartis administracinėje byloje Nr. A143-2362/2011 ir kt.

pagrindas sietinas su nenugalimos jėgos (force majeure) ir atsitiktinių aplinkybių poveikiu (cas fortuit), kurių savo veikloje mokesčių mokėtojas nenumatė ir numatyti negalėjo ir dėl šių aplinkybių poveikio atsiradę padariniai negalėjo būti veikiami mokesčių mokėtojo valios. Minėtomis aplinkybėmis pripažintinos gamtos jėgos, valstybinės valdžios institucijų neteisėti veiksmai ir žmogaus poveikis. Tačiau žmogaus poveikis mokesčio mokėtojo veiklai tik tuomet eliminuoja mokesčio mokėtojo valią, kai prieš jį naudojamas absoliutus smurtas (vis absoluta), kurio mokesčio mokėtojas negali išvengti, jam pasipriešinti ar nuo jo apsiginti“ (2005-02-09 nutartis administracinėje byloje Nr. A15-141/2005, 2011-04-07 nutartis administracinėje byloje Nr. A575-753/2011, 2017-07-13 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-565-602/2017 ir kt.).

Komisija konstatuoja, jog nesutinka su Pareiškėjos argumentais, jog ji yra atleista dėl baudų ir delspinigių sumokėjimo, vadovaujantis MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1–2 punktų pagrindu, todėl šioje dalyje Muitinės departamento 2022-01-18 sprendimas Nr. 1A-16 yra tvirtinamas.

Dėl teisingumo ir protingumo kriterijų taikymo. Administracinės teisės principai labai reikšmingi priimant administracinius sprendimus, juos vertinant, atliekant administracijos veiksmų teisėtumo kontrolę. Kai kurių teisės mokslininkų nuomone, „*principų vertę didina ir tai, kad jie yra administracinę teisę stabilizuojantis faktorius*“⁷. Mokesčių teisėje taikomas ne vienas teisės principas (pavyzdžiui, tarptautinių sutarčių viršenybės principas (MAĮ 5 straipsnis), mokesčių mokėtojų lygybės principas (MAĮ 7 straipsnis), teisingumo ir visuotinio privalomumo principas (MAĮ 8 straipsnis), apmokestinimo aiškumo principas (MAĮ 9 straipsnis), turinio viršenybės prieš formą principas (MAĮ 10 straipsnis). Tuo pačiu, mokesčių administratorius, administruodamas mokesčius, privalo vadovautis protingumo ir teisingumo, teisėtų lūkesčių bei gerojo administravimo kriterijais.

Komisija pažymi, kad nagrinėjant mokesčių mokėtojų atleidimo nuo delspinigių ir baudų mokėjimo pagrindus, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas vadovaujasi ne tik MAĮ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių pagrindais, bet ir laikosi pozicijos, kad, sprendžiant mokesčių mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių ir/ ar baudos klausimus, turi būti vadovujamasi teisingumo ir protingumo kriterijais. Komisija pastebi, jog aiškinant minėtų kriterijų taikymą, kaip jie suprantami teismo praktikoje, pastebima, kad mokesčių administravimo procedūrose protingumo ir teisingumo kriterijų taikymas yra ypač aktualus tais atvejais, kai nėra pakankamai duomenų (esant duomenų prieštarumui), leidžiančių vertinti, ar tinkamai ir objektyviai atliktos atitinkamos administravimo procedūros. Taip pat paminėtina, kad atleidimas nuo delspinigių (jų dalies) / baudų šiuo pagrindu paprastai yra taikomas tik esant išskirtinėms aplinkybėms (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2017-11-06 nutartis administracinėje byloje Nr. A-1146-602/2017, 2018-02-06 nutartis administracinėje byloje Nr. A-144-602/2018).

Reikšmingomis aplinkybėmis, sprendžiant atleidimo nuo ekonominių sankcijų (baudų, delspinigių) klausimą, teismas pripažįsta ir tokias aplinkybes, kaip mokesčio patikrinimo, mokesčio ginčo trukmė, mokesčių administratoriaus kontrolės veiksmų atlikimo operatyvumas (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011-09-19 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-3447/2011), dydis ir pan.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjai apskaičiuotųjų sankcijų dydis sudaro 16,34 proc. apskaičiuotų ir nurodytų sumokėti mokesčių dydį. Minėtas dydis nėra laikytinas santykinai reikšmingu. Be to, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje laikomasi pozicijos, jog santykinai didelės delspinigių sumos savaime nesudaro pagrindo spręsti klausimą dėl atleidimo nuo delspinigių (2013-09-30 nutartis administracinėje byloje Nr. A-575-1470/2013, 2019-07-24 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1676-575/2019), bet kuriuo atveju privalu nagrinėti išskirtines aplinkybes.

Komisija konstatuoja, jog byloje nenumatyta išimtinai išskirtinių aplinkybių, todėl Pareiškėja neatleista nuo sankcijų sumokėjimo MAĮ 8 straipsnio pagrindu.

⁷ Andriuškevičius A. Administracinės teisės principai ir normų ribos. – Vilnius: Teisinės informacijos centras, 2004;

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2022-01-18 sprendimą Nr. 1A-16.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius).

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė, pavaduojanti komisijos pirmininką

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė